

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 16. KWIEŃNIA 1825. ROKU W SOBOTĘ.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Cieplomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Nieba.
Dnia 14 Kwietnia	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	- 2	Cali 27 linii	8,6	Południowy	Południowo-zachodni	Chmurno.
	Popołudniu . . .	Stopni ciepła . . .	+ 5	„	9,6	Zachodni	Południowo-zachodni	Wicher
	Wieczorem . . .	Stopni zimna . . .	- 1	„	9,6		Południowy	Chmurno.
15	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	- 1	Cali 27 linii	6,9		Południowy	Sniežno,
	Popołudniu . . .	Stopni ciepła . . .	+ 4	„	6,6		Zachodni	Deszcz.
	Wieczorem . . .	Stopni ciepła . . .	+ 6	„	5,5		Zachodni	Deszcz.

ROZKAZ DZIENNY DO WOJSKA POLSKIEGO.

w Kwaterze Główny Dnia 24 Mar. (5. Kwie.)
w Warszawie 1825 roku.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Przeznaczony zostaje
w Korpusie Artylleryi i Inżynierów.
Dozorca budowli Twierdzy Zamościa,
Franciszek Nowakowski, na Dozorcę In-
żynierów Twierdzy Modlina.

Umieszczony zostaje.
w Korpusie Inwalidów i Weteranów.
Dozorca Inżynierów Jan Schmidt, w sto-
pniu Porucznika z przeznaczeniem do Kom-
panii 1. Weteranów.

Otrzymaie Urlop.
w Batalionie Weteranów czynnych.
Podporucznik Przybylski na dni 6, do
Krakowa.

Wykreślony zostaje z Kontrol.
w Jeździe.

Dowódzca Pułku 4. Strzelców konnych,
Pułkownik Michał Kossecki zmarły w dniu
1. Kwietnia (20 Marca) r. b.

Otrzymaie Dymisyę.
w Sztabie Głównym.

W części Jenerała Kwatermistrza Jene-
ralnego Podporucznik Jan Rakuza.

Naczelnny Wódz
(podpisano) KONSTANTY
W. X. R.

Zgodno z Oryginałem,
p. t. ob: Podszefa Sztabu Głównego
Pułkownik Siemiątkowski.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Ogłasza: iż Xiążę Namiestnik Króleski
postanowieniem z dnia 5go m. i r. b. za-
pis pobożny testamentem Teodory Pła-
skowskiéj Panny w dniu 3 Sierpnia 1812
r. uczyniony, a przez Kaietana Płasko-
wskiego brata testatorki aktem urzędowym
w dniu 9 Lipca 1824 r. w summie 1,292
Złotych na fundusz wieczysty dla Kościoła
w Czarném w Woiewództwie Płockiem
przeznaczony, i na dobrach Czarne zabez-
pieczony, stósownie do Artykułu 910 Ko-
dexu Cywilnego z zachowaniem praw osób
trzecich, i pod warunkami przez Testa-
torkę zastrzeżonemi potwierdzić raczył.

w Warszawie dnia 11. Kwietnia 1825 r.
Zastępca Ministra, Radca Stanu
M. Wóznicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Hoffmann.

W dniu 21. b. m. i r. w Fabryce Rzą-
dowéj na Solcu o godzinie 9 rano odbę-
dzie się Licytacya in minus na dostawę ró-
żnych farb, iako to: Cochinnle czarnéj
peruwiańskiéj, Krappu czyli marzany Sy-
cyllyskiéj, Quercus americanae tinctoriae
czyli Quercitron, drzewa żółtego i błęki-
tnego, Indigo, tudzież innych farb któ-
rych ilość i gatunek w kondycyach do li-
cytacji przygotowanych wymienione zo-
staną.

Maiący chęć takowych dostarczenia ze-
chęć się w wyżéj wymienionym terminie
w Kancellaryi fabrycznéj stawić i w Va-
dium Złp. 600 zaopatrzyć.

w Warszawie dnia 12. Kwietnia 1825. r.
Kommissarz Fabryk Rządowych.
(podpisano) Skórzewski.

W A R S Z A W A.

Mieszkańcy téj stolicy w krótkce uszczę-
śliwieni zostaną oglądaniem najłaskawsze-
go Monarchy. N. PAN ma dnia 26 b. m.
nocować w *Siedlcach*, a dnia 27 przy-
bydź do Warszawy.

— Onegdaj przybył JW. Rzeczywisty
Tayny Radca i Senator *Nowosilcow*.

— Również przybył z Peterzburga JW.
Radca Stanu Jenerał Brygady Stefan Hr.
Grabowski pełniący obowiązki Ministra
Sekretarza Stanu.

— Dnia 12 Marca około 8 godziny w
nocy, pożar wszczęty we wsi *Piórkowie*
(w Woiewództwie Sandomierskiem) gwał-
townym miotany wiatrem zagrażał nieo-
chybną zagładą dobytów gospodarskich
i nader kosztownych w téj Ekonomii bu-
dowli rządowych: gdy W. *Howarowski* ko-
mendant stojącego w Łagowie o pół mili
od Piórkowa oddziału *Kozaków 3go Czar-
nomorskiego pułku*, z Podofficerem *Krzy-
żanowskim* i całą kommendą, prawie szyb-
kością błyskawicy przybył na ratunek,
z narażeniem zdrowia a nawet i życia na nie-
bezpieczeństwo cisnął się z podkomendne-
mi w płomienie rozpostarte, i tak za po-
mocą naydzielniejszój obrony straszliwy
uśmierzywszy pożar ochronił mnie i wło-
ścian od strat zbyt dotkliwych. Jako na-
oczny świadek tego szlachetnego dla mi-
łości bliźniego poświęcenia się, oprócz
zachowania w mém sercu niewygasłéj pa-
mięci, oświadczam Tobie W. Kapitanie
Howarowski wraz z całą walecznych ko-
mendą, publiczne moje i mieszkańców
Piórkowa podziękowanie. — *Kazimierz*
Tański były Jenerał woysk Polskich.
— *Doniesienie*. — Maiąc zamiar wyprze-
dać zupełnie Skład mój. Sukien i Każ-

mirków Zagranicznych, zaopatrzonej we
wszelkie kolory i gatunki, mianowicie
przednie, mam honor oznaymić, iż dla
prędszego takowych wyprzedania 20 od sta-
od ceny zwyczajnéj, kupującym za goto-
we pieniądze odstąpię postanowiłem. —
Przytém upraszam Osoby do Handlu mego
dłużne, aby przypadające mi od nich na-
leżytości, niezwłocznie nadesłać raczyły,
jeżeli niechcą, abym w poszukiwaniu tako-
wych drogą prawa, paraził ie na koszta
i nieprzyjemności. — *Mikołaj Grabowski*
przy Ulicy Miodowéj Nro 495.

Doniesienia. Guwerner posiadający gram-
matycznie język francuzki, niemiecki, łaciń-
ski i polski, nadto opatrzonej w chlubne do-
wody tak co do konduity iako i zdatności,
życzy znaleźć umieszczenie w Warszawie.
Mieszka przy ulicy Franciszkańskiéj pod
Nrem 1805.

— *Fryderyk Wernery* Doktor Medicinæ
et Chirurgiæ przeniósł teraz swoje mieszka-
nie pod Ner 1070 na ulicę Króleską obok
Kościoła Ewangelickiego, b. m.

PRZYIECHALI (dnia 14 i 15 Kwietnia)
Łukowski Antoni Maior z Krakowa — *Kolzen-
lebenberg* kupiec z Wrocławia — *Rauchenbach*
kupiec z Wrocławia — *Krasinski* Wincenty Je-
nerał z Opinogóry — *Rożniecki* Alexander Je-
nerał z Kalisza — *Potocki* Jan Szambelan z
Olszan — *Darewski* Antoni Pułkownik z Kalisza —
Gostomska Barbara Hrabina z Radziszynka.

WYIECHALI (dnia 14 i 15 Kwietnia)
Rosenperl kupiec do Lipska — *Szweykowski*
Józef Starosta do Wilna — *Aubert* Andrzej b.
Jenerał do Lubienic — *Lubiński* Henryk Hr. do
Guzowa — *Turno* Pułkownik do Łowicza —
Jugo Szturmberg kupiec do Chelmnia — *Rozen-
gart* kupiec do Lipska — *Kowalewscy* *Mateusz*
i *Ludwik* Obywatele na Wolyni — *Zurawski*
Stanisław do Gumowa.

z Petersburga 18 (36) Marca.

Nayaśniejszy Cesarz JMé raczył za-
szczycić orderem Śgo Włodzimierza 2éj
klasy Pana *Stoffrègen*, rzeczywistego Rad-
cę Stanu i Lekarza Nayaśn. Cesarzowéj
ELŻBIETY.

— Numera 66 i 67 *Ruskiego Inwalida* są
napęłnione nader zajmującemi obrazami.

Pierwszy wykaznie ogół summ odebra-
nych przez centralny Komitet wsparcia dla
nieszczęśliwych ofiar Petersburksiéj powo-
dzi od dnia 11 Listopada do 1 Marca, który
wynosi 3,763,899 rubli, 77 kopieek; i wy-
szczególnienie summ oddanych w tymże
przeciągu czasu tymczasowými woyskowými
Gubernatoróm, szczególnym Komitetóm
przedmieść, Komitetóm obwodu i Kronsztat

du, sumnę poślaną do Oranienbaum z rozkazu N. Cesarza JMci, i udzielone wprost zasiłki przez Centralny Komitet różnym pojedynczym osobom i szpitalowi Obuchowskiemu; prócz tego umieszczono na Lombardzie sumnę 300,000 rubli na edukacyę sierot. Ogół tych wszystkich summ wynosi do 2,452,529 rubli 75 kopieiek.

Drugi rys wystawia szczegółowo wszelkiego rodzaju zasiłki udzielone tak przez wojskowych tymczasowych Gubernatorów, iako i przez różne Komitety od dnia 28 Grudnia 1824 do 1 Marca r. b. — Z liczby chorych o których w pomienionym czasie miano staranie, umarło 62 osób, 1151 wyzdrowiało; pozostaie ich ieszcze 325 które dotąd są leczone; żywiono 1140 osób; dano odzież 1683; 1771 rzemieślników, artystów, i t. d., odebrało zasiłek w pieniądzech wynoszący 208,785 rubli, 93 kopieiek; rozdano pomiędzy osoby rozmaitego stanu w liczbie 11,217, rubli 470,182 kopieiek 91; 2134 właścicieli domów i innych powyracanych lub uszkodzonych budowli otrzymało 347,499 rub. 81 kop; dano 489 rubli dwom których domy zostały zupełnie zniesione; nakoniec rozdano 436 krów na przedmieściach starego Petersburga i Wasiliostrowa. Ogół tych wszystkich zasiłków wynosi 1,107,241 rubli 32 $\frac{1}{2}$ kopieiek. Z dniem 1 Marca pozostała w rękach wojskowych Gubernatorów i szczególnych Komitetów summa 167,836 rubli 87 $\frac{3}{4}$ kopieiek.

— W Borowsku, w wielkorządztwie Kaługi, umarł niedawno ieden kupiec nazwiskiem Rudakow; miał lat 80, i doczekał się rzadkiego szczęścia, albowiem otaczało go 40 dzieci, z których 21 spłodził z pierwszým a 19 z trzeciým żony. Niemiał weale dzieci z drugą żoną z którą żył lat 9. Nazywają powszechnie przez żart najmłodszego iego syna *Atanazy Czterdziesty*. (Sorokowyy.) (Dz. Pe.)

z Bruzelli 3 Kwietnia

— Dziennik bruxelski mówi, że nigdy stan zdrowia Króla JMci niewzniecał żadný óbawy; a lubo rana w nodze, która się otworzyła z dawnego skaleczenia i przez z mordowanie, skłoniła monarchę do porzestania zwykłych przeiażdżek i tygodniowych audyencyy, przecieź Król JMci ma się bardzo dobrze i ciągle się oddaie ważnym pracom do których go powołuie iego troskliwość o dobro kraju.

z Frankfurtu 4 Kwietnia.

— Dnia 31. Marca zebrawi się w Moguncyi Ministrowie W. Xięstwa Badeńskiego, W. Xięstwa Heskiego, tudzieź Xięstwa Nassauskiego i długą dosyć odbyli naradę. Cel wprawdzie istotny téy narady nie iest dotąd wiadomy; lecz sądzą powszechnie, iż niemoże byđz inny tylko zawarcie układów względem wolnego handlu między kilku południowemi Państwami Niemiec.

z Londynu 29 Marca.

— Dnia 28 P. *Curwen* wniósł do izby niższej petycyą kupców Londyńskich o ustanowienie *maximum* ceny pszenicy 56 do 60 s., aby, gdy do tego doydzie wolno ją było wprowadzać za opłatą, 20 s. (10 od ięczmienia, 6 od owsa), nalegał nawet, aby Prezes izby Handlowey raczył rzecz tę przez święta gruntownie rozważyć. P. *Huskisson* nie chciał się w żadną dyskusyą wdawać, lecz nie mógł opuścić uwagi, iż P. *Curwen* właśnie był dotąd

naygorliwszym obrońcą ekonomicznego monopolium, spodziewa się więc iż tenże swoim współrodakom, na których tak długo słusznie wielki wpływ wywiera, nowe swoje pomysły wyiaśnić zechce. Na pytanie P. Th. *Lethbridge*, czy P. *Whitmore* nie umówił się z rządem, względem zamierzony mocyi o prawach zbożowych, P. *Huskisson* wyraźnie zaprzeczaiać odpowiadział.

— Także i *Stuard Wortley* wniósł petycyą przeciw prawom zbożowym.

— P. *Parnell* odłożył do 28 Kwietnia podanie swéy mocyi względem prawa zbożowego.

— Na wniosek P. *Canning* posiedzenie izby odłożone zostało do d 14. Kwietnia.

— P. *Ellice* wniósł ieszcze iedną petycyą Londyńską przeciw prawu zbożowemu, lecz dodał przy tém: że ieżeli 20 szyl. cła wprowadzone byđz mają, lepiéyby zaiste było pozostać przy tém iak iest.

— Puszczono w obieg wezwanie wszystkich kupców, bankierów, rękodzielników i t. d. na publiczne zgromadzenie, w celu ułożenia petycyi przeciw prawu zbożowemu. Lord Major przyrzekł zgromadzeniu temu przewodniczyć.

— Gdy w Izbie niższej żądano dla Angielskiego muzeum 40,000 f. st. radził P. *Ridley Colborne* wybudować narodową galeriyą, dla postawienia w niéy obrazów z muzeum W. Brytanii, oraz zakupić zbiór marszałka *Soult*. P. *Peel* był za projektem, a minister skarbu przedstawił zgromadzeniu, iak źle sale urządzone, w których dotychczas wystawiano płody sztów. Nayobszerniejsza sala iest na strychu, dokąd ciężko iest wchodzić kobietom dobréy tuszy. Dziś izba słuhać będzie rapportu w tym przedmiocie.

— Pan *Huskisson* kreśląc w czasie mocyi swoiéy obraz celników angielskich, umieścił kilka satyrycznych pocisków. Pewna osoba przywiozła do Anglii mumią; komora celna nie znalazłszy w taryfie wzmianki o mumiach nie wiedziała iak ją otaxować. Nie można było poczytać zbioru nerwów i muszkuł zachowanych od 3000 lat za materyał niewyrobiony; tak więc zgodzono się na to aby uważać mumią iako fabrykat i zapytano się właściciela ile ją ceni; 400 fun. szt. odpowiedział. Dobrze więc, rzekła komora, zapłacisz 200 funt. szt. co czyni 50 od sta opłaty którą nakładamy na tę mumią iako produkt rękodzielnicy zagraniczney. Ta anegdota wznieciła powszechny śmiech w Izbie.

Lecz, mówił dalej Pan *Huskisson*, zajmimy się ważniejszymi rzeczami. Fakta dotyczące się opłat od kruszców, wprowadzanych do kraju są bardzo ciekawe. Zbyteczna wielkość tych opłat trzy niedogodności zrządziła. 1.) Żelazo szwedzkie z powodu swoich przymiotów nieuchronnie iest potrzebne do wyrobienia wielu rzeczy, które z powodu wysokości opłat bardzo drogo kosztują armatorów i fabrykantów; 2.) Cudzoziemcy odstręczeni ceną którą nasi fabrykanci z powodu drogości żelaza na wyroby swoje naznaczą muszą, zakupią też przedmioty z fabryk niemieckich; 3.) Handel miedzią z Chili, tak ważny od czasu gdy kruszec ten do tylu rzeczy używany, podwoiłby się w ręku naszym gdyby opłaty wchodowe nie były tak wielkie.

— Uniwersytet Kembrydżski liczy teraz 4700, Oxfordski zaś 4660 uczniów.

— P. *Ebers*, dyrektor opery włoskiéy, roz-

głasza we wszystkich towarzystwach że ugodził Panią *Pasta* i że ona wystąpi na iego teatrze we dwa tygodnie pe Wielkiénocy. (D. Sp.)

— Wyszedł świeżo litografowany prospekt wspaniałego tarasu, który, podług przyiętego przez parlament projektu inżyniera *Trench*, ma byđz wystawiony pomiędzy mostem londyńskim a westminster-skim na brzegu Tamizy. (G. B.)

— Stan Rplitéy mexykańskiéy nie iest zadowolaiący. D. *Jose Ignacio Esteva*, minister skarbu, wystawił na posiedzeniu deputowanych dnia 4 Stycznia obraz stanu dochodów tego kraju. Widać z tego rysu, że w latach domowéy wojny i przez podział terytoryum mexykańskiego na odrębne kraie, wpływy podatków znacznie się zmniejszyły. Minister ocenia ie na 10,690,608 dollarów, rozchód zaś roczny wynosi około 18,000,000. Na zastąpienie tego braku, radzi minister przywrócić w całej dzielności monopolium tabaki, równie i podatek na złoto i srebro, z którego należy się spodziewać znacznego dochodu, z powodu czynnych i rozległych przedsięwzięć wydobywania kruszców z kopalni. (Dz. Sp.)

z Madrytu 21 Marca.

— Pan *Ugarte* otrzymał u Króla prywatne posłuchanie, dla przedstawienia, iż szlachetne iego postępowanie iedyną przyczyną iest niełaski w którą popadł, podziękował także za przeznaczone mu poselstwo do Turynu, prosząc aby mu raczy Król odległe od dworu miejsce na pobyt wyznaczył. Król zezwolił na to i wysłał go do Segowii.

— W Kadyxie staraia się teraz przyswoić owad *Koszenilli*. Niedawno przesłano Królowi mnóstwo tych robaczek żywych, które się inż w Europie wyległy. Związało się także towarzystwo zajmujące się tą gałęzią handlu, któremu N. Pan opiekę swoię zapewnił.

— Z Lizbony donoszą pod dniem 12 t. m. że Hr. *Portosanto* przybył z Madrytu, dla obięcia Ministerstwa interessów zagranicznych, i że Posłowie do Londynu i Madrytu wyznaczeni, zabierali się w podróż do miejsc im przeznaczonych.

z Paryża 2 Kwietnia.

— *Xiąże Castries*, par Francyi, mianowany został gubernatorem w Fontainebleau w miejsce zmarłego Margrabiego Bonnavy.

— Zapewniaia że pomiędzy towarzystwami staraiaćmi się o przywiléy do wydobywania soli w wschodniéy Francyi, znajduje się na czele zagraniczne towarzystwo *Rothschildów*. (G. B.)

— Dziennik z Tuluzy donosi że przy Ministeryum wojny utworzona będzie Kommissya złożona z czterech Generalów poruczników i tyluż Marszałków polowych, mająca na celu ułożenie iednostaynego systematu wydoskonalenia powozów, zaprzęgów, wozów amunicyynnych i t. d. i zastosowanie wszystkich sposobów przewożenia należących do zapasów i potrzeb Artylleryi do nowego systematu który przyięty będzie w ławetach i armatach wszelkiego kalibru, stósownie do sposobu używanego teraz od Anglików.

— Dnia 26 Mar. umarł paraliżem tknięty J. V. *Lamouroux* z Agen, Prof. Historiyi Naturalnéy w Caen, autor kilku dzieł szacownych. Trudnił się w końcu ułożeniem

obszernego dzieła pod tytułem: *Flora morską*.

— Do orszaku Posła Tunetańskiego Sidi-Mahmuda, oprócz Sekretarza jego (Rafała Gaeta), ośm jeszcze innych osób należy. Dary które od Deia Tunetańskiego Królowi przywiózł, z następujących składają się przedmiotów: 6 koni wzrostu wysokiego, 2 klacze rasy Numidyjskiej; Lew piękny z Lwicią; 4 strusie czarne; 4 gazelle; 2 jagnięta z Gwinei, nader delikatną mające wełnę którą co rok zrucają, samice w drodze zdechły. Sześć młodych wielbłądów przepysznej rasy, między którymi 2 czarne, 2 białe, i 2 kasztanowate; 24 kołder wełnianych najdelikatniejszej roboty z Dżerid; chustki, zasłony, pasy; wspaniałe tureckie siodła; 4 łwie skóry, 2 tygrysie; pakę pełną flaszeczek z essencją różową i wiele innych puszek z różnemi essencjami; kosztowny, zupełny ubiór murzyński dla Delfinowej.

— Ogłoszony dnia 29 Marca Numer 24 Bulletinu Praw zawiera trzy Postanowienia Króleskie z d. 24 Lutego, dotyczące nowego urzędzenia całej piechoty Francuzkiej, kawaleryi i Kró: korpusu Artylleryi. Wypływające z tąd powiększenia zwolna stósownie do budżetu uskutecznione być mają, równie iak zmniejszenie w miarę wymierania osób.

— W moc tych Postanowień wojsko francuzkie składać się będzie iak następuje: Piechota z 6 pułków gwardyi, 64 liniowych i 20 lekkich. Każdy pułk ma sztab, 3 bataliony a każdy batalion 8 kompanii. W batalionie będzie 937 ludzi na stopie wojennej, 601 na stopie pokoju. Jazda składa się z 2 pułków Grenadyerów, 2 Kirysyerów, 1 Dragonów, 1 Strzelców, 1 Ułanów, i 1 Huzarów, które składać będą Gwardyą; prócz tego 2 pułki Karabinierów, 10 Kirysyerów, 12 Dragonów, 18 Strzelców konnych, 6 Huzarów. Każdy pułk jazdy składa się z 6 szwadronów i ma swój sztab. W gwardyi szwadron składa się z 152 ludzi (w czasie pokoju tylko 120), koni 153 (w cz. pokoju 119); w Kawaleryi ciężkiej 150 (w cz. pokoju 118), koni 141 (w pokoju 101); w Kawaleryi lekkiej 166 ludzi (w pokoju 118) koni 157 (w pokoju 101). Korpus Artylleryi składa się 1.) z Króleskiej Brygady, to jest, 390 Officerów, 560 Urzędników, z jednego pułku pieszego (916 ludzi, w pokoju 668), z jednego pułku Artylleryi konnej (454 ludzi 470 koni, w czasie pokoju 382 ludzi 337 koni), z jednego pułku pociągów (1474 ludzi, 2416 koni): 2.) z 8 pułków pieszych (2139 ludzi, w pokoju 1339), z 4 pułków artylleryi konnej (891 ludzi, 856 koni), z jednego batalionu Pontonierów (1571 ludzi), z 12 kompanii roboczych (po 101 ludzi), z 1 kompanii puszkarzy (100 ludzi) i 8 szwadronów pociągów (ogółem 15,664 ludzi, 25,440 koni).

— Sądymy (mówi *Dra. blanc*) że dla tych, którzy drżą ze strachu i mniemają widzieć zapadający się na swoje głowy szczyt giełdy na najmniejszy powiew pochodzący od Ministerstwa Skarbu, potrzebne jest przedstawienie obrazu akcyi przemysłowych mających obieg w Londynie; ogół ich wynosi kapitał około 2,500,000,000 franków, od których procenta są pobierane stopniowo od 2½ do 5 i 6 od 100, w miarę ważności przedsięwzięcia i kredytu jaki posiada. Pomiędzy temi towarzystwami znajdują się takie których tytuł i prze-

znaczenie może się naszym czytelnikom wydawać dziwnym, lecz są i takie które mogą w nas wzbudzić chęć do użytecznych wynalazków, dogodzić niektórym naszym potrzebom i obdarzyć społeczność nowemi wygodami życia.

Oto jest ogółowy wykaz przedsięwzięć handlowych i przemysłowych, utworzonych teraz w Londynie, których akcyi przyjmowane są w giełdzie:

13 Towarzystw na budowanie dróg żelaznych z kapitałem funt. ster.	14,350,000
19 Towarzystw banków pożyczek i assekuracyi	35,200,000
10 Towarzystw do oświetlenia gazem	7,200,000
6 do kopalni Angiel: i Irlandz:	3,600,000
14 do kopalni Amerykańskich	11,865,000
Towarzystwo na wykopanie żeglownego kanału w Bristol	750,000
Na groble i wyładowanie węgla w Bexmondsey	800,000
Na bassin w Bexmondsey	750,000
Na żeglugę za pomocą pary	2,000,000
Na wykopanie żeglownego kanału z Londynu do Portsmouth	5,000,000
Na rybołówstwa w Londynie, Brighton i Devonshire	500,000
Na nową groblą w Saint-Yves	30,000
Na bassin południo: w Londy:	750,000
Towarzystwo rolnicze w Australii	1,000,000
— mleczne w Alderney	75,000
— nowego miasta Bognor	300,000
— na angielską gorzelnię	200,000
— do angielskiego żelaza	2,000,000
Angiels: towarzy: rybołówstwa	1,000,000
Towarzystwo na wyrabianie cegły nowym sposobem	300,000
Towarzystwo mleczne w wschodniej części Londynu	125,000
Ogólne towarzystwo dziennych wyrobników	250,000
Towarzystwo mleczne w okolicy Westminster	200,000
Ogólne towarzystwo dostawy węgla	2,000,000
— maki w Hrabstwach Kent i Essex	210,000
— Lond: na wyrabia: cegły	500,000
— kąpieli morsk: w stolicy	500,000
Towarzystwo na zaopatrzenie w ryby stolicy	500,000
— na dostarczanie wody	500,000
— mleczne w Alderney	150,000
Towarzystwo Króleskie i narodowe kąpieli	250,000
— mleczne w południowej części Londynu	100,000
— na wybudowanie grobel nad Tamizą	611,000
— do budowy drogi pod Tamizą	200,000
Towarzystwo westminsterskie na dostawę ryb	100,000
Ogół wynosi F. S.	93,866,000

— Listy z Lizbony doszły że Angliki zakładają w tém mieście magazyny żywności przeznaczone iak mówią na wyżywienie stacyi Angielskiej na Tagu, lecz które iak się zdaie raczej przeznaczone są dla Korpusu wojska lądowego niżeli na opatrzenie statków wojennych.

— W jednym z dzienników czytamy następujące myśli: W żadnej epoce spekulacyi na zniżenie papierów nie mieli potężniejszych środków do osiągnięcia swojego celu; z tąd pochodzą liczne wieści o znacznych uzbrojeniach w arsenadach Stanów Zjednoczonych, o nie dalekim rozpoczęciu kampanii przeciw Grecyi, o obecności

Xięcia Metternich w Paryżu, o licznych zgromadzeniach Dyplomatycznych u tego Ministra w nieprzytomności Posła Angielskiego, o niespokojności Anglii względem ięty posiadłości w Indyach Wschodnich, o powątpiewaniu które okazał Lord Liwerpool względem utrzymania pokoju. Jednakże rozsądniejsza część giełdy mniema że kredyt Francyi oparty jest na takich zasadach iż go żadne zdarzenie zachować nie zdoła.

— P. Hummel, pierwszy kapelmistrz Wielkiego Xięcia Saskiego, tak znany przez swoje piękne i uczone kompozycye iako i przez obfitość i płodność wyobrażeń w improwizacyi, chce się dać słyszeć amatorom muzyki, w czasie swego krótkiego pobytu w Paryżu, za abonamentem 40 franków na cztery muzyczne wieczory w dniach 8, 15, 22 i 29 Kwietnia.

— Litografia zabiera się już do wystawienia pięknego pomnika na uwiecznienie pamiątki obrzędn namaszczenia Króla Jmci. PP. *Sazerack* i *Duval*, których znakomite prace są znaiome amatorom, ogłaszają dzieło z 10ciu wielkich rycin które, wystawiając nayważniejsze okoliczności tego świetnego obrzędu zawierać będą wiele portretów i ubiory iak naydokładniejszy. Objasniający text uzupełni ten zbiór który zapewne dobrze będzie przyjętym. Cena wynosi 80 fr. dla prenumeratorów a 100 f. po wydaniu. (*Dz. Sp.*)

z *Tranquebar* 25 Września.

(Wyjątek z listu pisanego przez pewnego urzędnika cywilnego o wojnie Anglików z Birmanami.)

Angliki w wyprawie swojej przeciwko Birmanom nie otrzymali dotąd spodziewanych korzyści. Peguanie przyjęli plan obrony który mięsza ich przeciwników. Niszczą ogniem kraj który opuszczają, tak że Angliki żywność dla wojska muszą sprowadzać z Madras i Bengalu co ich częstokroć na niedostatek naraża i wielki koszt przynosi.

Peguanie walczą odważnie i zręcznie, używają zasiek które z niezmierną szybkością stawiać umieją; od wieczora do rana wznoszą je niedaleko iedne od drugich i tym sposobem co raz nowe przeszkody stawiają swoim nieprzyjaciołom, ci zaś nie mogą je przełamać bez straty wielu żołnierzy a zwłaszcza officerów. Mówią że ta wojna przedsięwzięta została przez Gubernatora Jeneralnego Bengalu Lorda *Anherst* przeciwko zdaniu swojej rady i bez upoważnienia Anglii. Rada nadewszystko nastawała na brak przydatnychwili już to pod względem polityki już pory roku. Wojsko angielskie miało przybyść do Rangoon wśród największych deszczów a ta niedogodność mocno uczuć się dała, choroby epidemiczne rozszerzyły się w wojsku i wiele ofiar padło, między którymi znajduje się kommodor *Grant* dowódca wyprawy morskiej.

Angliki utrudzeni i przez nieprzyjaciela, i przez zasieki które się odnawiały codziennie, i przez nieustanne deszcze, nie chcąc oddalić się od brzegów bez opatrzenia się w żywność, cofnęli się do Rangoon i oczekują tam powrotu pogodnej pory. Tym czasem Cesarz Awy nie był nieczynnym; zgromadził 40,000. wojska, rozłożył część jego w wyższych prowincyach a 20000 wysłał pod dowództwem Xięcia Lanawady przeciw Anglikom w Rangoon. Wojsko to nie przybyło ieszcze na miejsce przeznaczenia swojego. Angliki wy-

stali z Rangoon Pułkownika Miles na czele brygady dla opanowania portu Merguy, a raczej dla wezwania Siamczyków aby się z nimi połączyli przeciw Birmanom swoim dawnym nieprzyjaciółom.

Zuchwalstwem byłoby z mojej strony gdybym przepowiadał wypadek przedsięwzięcia które od tyłu nieprzewidywanych zdarzeń może być zniszczone lub uwiecznione, lecz sami Anglicy mniemają że w tej chwili mnóstwo niepomyślnych kolei przeciwko nim się wystawia. Jeżeli nie powiedzie się im na wschodzie zasłona omamień spaść może z oczu Indyan i poznaliby że ich ciemieńczy równie porażeni być mogą iako i kraiovcy. Z tej zmiany w opinii wyniknąby mogło powstanie, które 22,000 Anglików niełatwo by uśmierzyć zdołało. Kto jest świadkiem zuchwalstwa i uciemnienia Anglików w Indyach, z upodobaniem spogląda na wypadki któreby stan rzeczy zmieniły, iakkolwiek ta chwila jest jeszcze daleką.

Wyczytuemy w gazecie z Madras że daremne były poszukiwania Anglików, czynione wewnątrz Pagód w Rangoon w celu odkopania skarbów. Kopali na sto dwadzieścia stóp wgłąb w sławnej pagodzie *Digon*, lecz zdaie się że uprzedzili ich byli Ajenci rządu Peguańskiego, którzy podziemnym otworem wydobywali bogactwa rzucając otworem zwierchnim przez lud łatwowierny. Anglicy znaleźli tylko obrazy Godama (boga Birmanów) ze srebra i różnych kruszców których sprzedaż zaledwie wystarczyła na opędzenie kosztów kopania. (Dz. Sp.)

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

Histoire de l'abbaye de la Trappe. Histoire civile et religieuse de l'Opactwa Trapistów. 1824. r. in 8vo.

Reforma Trapistów jest dosyć znajoma; w życiu Xiędza *Rancé* są szczegóły obszernie w tym względzie; jest w niem także mowa o nawróceniu tego sławnego penitenta, o jego wstąpieniu do Zakonu Trapistów, o początku i postępach reformy, o przeszkodach i trudnościach których doznała. Lecz przed nim i po nim historia Trapistów jest wcale nieznaną, nawet nie mamy dokładnej wiadomości o wewnętrznym urządzeniu zakonu i surowych przepisach którym podlega. Autor niniejszego dzieła obrał sobie za cel zebrać rozmaite szczegóły tyczące się tegoż Opactwa i dopiął swojego zamiaru w dwunastu rozdziałach, składających całą historią Klasztoru od jego założenia aż do naszych czasów, obejmującą również reformę Trapistów, ich zniesienie, i przywrócenie; nadto zbiór Opatów i Trapistów wstawionych pismami lub przykładnym życiem; nakoniec opis zwyczajów i reguł Zakonu, tudzież wzmiankę o fundacyach z niego pochodzących, i o dziełach które o tym zakonie mówią.

Opactwo Trapistów założone było w roku 1122. — Około roku 1600, Opactwo to przeszło w Komendataryjne. W roku 1662 w czasie reformy, liczba zakonników wynosiła tylko siedm osób, licząc w to jednego Braciszka. Pod ten czas Xiędz *Rancé* zyskał od Króla przywilej doprowadzenia Opactwa do ścisłych przepisów zakonu, i urządził zgromadzenie podług wszelkiej surowości reguły Ś. Benedykta.

W r. 1678 było w Opactwie 32 Duchownych chórowych i czterestu Braciszków. Ta liczba powiększyła się nawet późniéj i około roku 1720 było w Klasztorze pięćdziesiąt trzech zakonników, czterdziestu siedmiu Kleryków, dziewiętnastu Nowicyuszów i trzydziestu Braciszków. Przez ciąg lat blisko czterdziestu, to jest od reformy aż do 1700, w którym umarł Xiędz *Rancé*, dwieście czterdzieści sześć osób uczyniło śluby, to jest sto dziewięćdziesiąt siedm osób Duchownych i czterdziestu dziewięciu Kleryków. Nekrolog Trapistów obeymuie listę osób zmarłych 426, począwszy od roku 1667 aż do roku 1739.

Opactwo Trapistów dotknięte zostało iak wszystkie inne zgromadzenia Duchowne wyrokami prawodawstwa rewolucyynego. Na próżno Zakonnicy podali memoryał z żądaniem iakowego wyłączenia. Zgromadzenie prawodawcze ówczasowe zasięgnęło rady władz miejscowych; muncypalności, iako i powiaty pobliskie dały zdanie przychylne; lecz Administracya Departamentu Orne była przeciwna ich wnioskowi. Wysłała dwóch Kommissarzy do Opactwa dla odebrania od Zakonników oświadczeń. Było w ten czas 53 Duchownych, 37 Kleryków, 5 Nowicyuszów. — Kommissarze, odebrawszy od każdego w szczególności osobne zeznanie, zdali w tych słowach Rapport o skutku swojego Poselstwa: « Oprócz pięciu lub sześciu zakonników którzy nam się wydawali ograniczeni, reszta w ogólności ma charakter mocny i pewny, którego nieosłabiły ani posty ani umartwienia jakim podlega ich reguła. Religia napełnia całą ich duszę. W niektórych pobożność, (iako to z wyrazu ich zeznań poznać można) posunięta jest do najwyższego stopnia uniesienia. Inni, w największej części przeięci są uczuciem bogobojności spokojnej i tkliwej. Ci nam się wydawali, iako miłujący swój stan z całego serca i duszy, i iako używający tej swobody pokoiu, która w istocie może mieć swoje wdzięki. »

Na pięćdziesięciu trzech Zakonnikach czterdziestu dwóch oświadczyło się iż chcą żyć i umierać w zgromadzeniu pod prawem ścisłej reguły zakonu. Z liczby iedenastu ostatnich dwóch obłąkanych było na umyśle, dwóch życzyło poysść do zakonu nie tak surowego, dwóch chciało użyć tego prawa na późniéj; czterech oświadczyło zamiar oddalenia się w tym przypadku gdyby reguła zakonu uleżała ważnym zmianom; nareszcie iedenasty oświadczył iż pragnie udać się do krewnych dla poratowania zdrowia. Kommissarze przekonali się nadto, iż reguła zakonu mniéj była surową iako dawniéj i uznali że żadne widoki ludzkie nie wpływały na oświadczenia Zakonników. Co do braci i Kleryków, siedmiu tylko czy ośmiu okazało chęć wystąpienia.

Lecz pomimo większości tak oczywistey zdań i oświadczeń, administracya departamentowa postanowiła w d. 4 Grud. 1790, iż Zakon Trapistów nie zasługuie na żadne wyłączenie, co też Zgromadzenie prawodawcze potwierdziło.

Takie jest w treści opowiadanie Autora o zniesieniu Opactwa Trapistów. Potem przechodzi ich koleie w czasie emigracyi, i wzmiankuje o założeniu klasztoru w *Val-Sainte*, w Szwajcaryi. Lecz tu nie zdaie się mieć dokładnych wiadomości, myli się w niektórych okolicznościach, a niektóre opuszcza. Nie wymienił również wszystkich fundacyi Trapistów we Francyi w

dzisieyszym czasie, a szczególniéj w *Aiguebelle* w Dyecezyi *Valence*. Zgromadzenie tamteysze Trapistów liczy teraz w ogóle osmdziesiąt Zakonników, a iedna osada oddzielna poszła z tego Zgromadzenia do Piemontu. Autor zapomniął równiéj o klasztorze w *Bellefontaine*, w Dyecezyi *Angers*, liczniéjszym ieszcze od poprzedzającego. Niedawno założono ieszcze klasztory téj reguły w *Sainte Baume* w Dyecezyi *Bordeaux*.

Autor przyłączył do historyi trapistów różne dokumenta, bulle i przywileie. Dzieło zawiera na końcu kalendarz do użytku trapistów. Autor zdaie się że był u źródła, i że tam czerpał wiadomości o założeniu, regule i zwyczajach Opactwa; lecz niedosyć zdaie się przeięty był duchem który w tym Zakonie panuje, i chociaż nie można mówić ażeby był nieprzyjacielem religii, iednakże nie posiada wyobrażenia dosyć iasnego o powodach które są zdolne pobudzić do życia tak surowego i do ofiar tak przeciwnych naturze. Mówi nam o Stoikach, o Spartańczykach, o Braminach i rzekłby kto iż widzi w trapistach tylko ofiary zabobonu i próżności tamtych podobne. Domyśla się, że ci święci pokutnicy są w ciągłym uniesieniu. Słowem, zdaie się że autor zgłębił więcéj powierzchowność niż moralność Trapistów, i zna lepiéj ich historią niż ducha.

Autor dał litery początkowe swojego nazwiska L. D. B. i ogłasza się iako dawny bibliotekarz; dorozumiewać się należy że tym Autorem jest Ludwik *Dubois*, który był bibliotekarzem w Alençon i sekretarzem prefektury w Departamencie *Trasimène*, późniéj prefektury w Orne. Znany jest z niektórych dzieł, pomiędzy którymi wymienić można *Melodram* na cześć Ankarstroma w r. 1792 i wiersze o najwyższej Istocie w r. 1794: nie potrzebujemy dokładać w iakim duchu te dzieła są pisane. (*Ami de la Rel.*)

ROZMAITOSCI.

— W Paryżu wyszły z druku „Pamiętniki czyli wspomnienia i anegdoty, składające część kompletnych dzieł Hrabiego *Segur*. „ O ile one są interessujące widać już z tego co autor o sobie w przedmowie powiada:

« Wszystko mówi P. *Segur*, co widziałem, co czyniłem, czego doznałem i co ucierpiałem podczas rewolucyi, te dziwaczne koleie szczęścia i złéj doli, wziętości i niełaski, uciech i wygnania, dostatków i ubóstwa, rozmaite położenia życia w których z rządzenia losu znajdować się musiałem, przeświadczyły mnie że ten rys moiego życia może być powabnym i zajmującym; albowiem podobało się losom abym był Pułkownikiem, Jenerałem, wędrownikiem, żeglarzem, dworakiem, synem ministra, posłem, negocyantem, ienccm, rolnikiem, żołnierzem, wyborecą, poetą, autorem dramatycznym, Redaktorem dzienników, publicystą, historykiem, deputowanym, radcą stanu, senatorem i akademikiem i Parem Francyi. »

— Na drugiéj improwizacyi odbytyéj dnia 23 marca w Hamburgu, obrał sobie Doktor *Wolff* z trzech wyciągnietych kartek za przedmiot „Uwolnienie Ryszarda *Lwie serce* przez Blondela“ i „wybuchnięcie Wezuwiusza.“ Oddanie tych obudwóch przedmiotów doskonale się Improwizatorowi udało i co do planu i co do wykonania. (G. B.)